

There is only one happiness in this life,
to love and be loved. ..

පුරෝගාමියකු පිළිබඳ මිහිරි මතකය ඔස්සේ.....

මේ කතාව මෙල්බන්හි සම්බන්ධ කතාවක් වුවද ආරම්භ කළ යුතු වන්නේ ලංකාවෙන් ය. අවුරුද්ද 1999 ය. මගේ පළමු කෙටිකතා සංග්‍රහය වූ "කන්ද උඩ මාලිගාව" කොට්ටාවේ පිහිටි, රෝලන්ඩ් අබේපාල මහතාගේ සාර ප්‍රකාශන ආයතනයේ මුද්‍රණය වෙමින් තිබුණි. එහි ප්‍රතිපාදන පිළිබඳව සොයා බලන්නට කොට්ටාවට ගිය සවසකි මේ.

කරන්නට වෙහෙසුණෙමි. මේ සියල්ල බලා සිටි මෙල්බන්හේ ප්‍රචීණ ගායකයකු ලෙස නමක් දිනා සිටින රෝහණ කරුණාරත්න සොහොයුරා "විභග සර" නම් වූ සිය ඒක පුද්ගල ප්‍රසංගයේ සමරු කලාපය සහ "මල් යහනේ" සංගත තැටි කවරය නිර්මාණය කරන්නට මට බාර දුන්නේ ය. එය මා මෙල්බන්හේදී නිම කළ ප්‍රථම සමරුවයි. ඒ කාලය හරියාකාර සිංහල පටිගණක

"අපි යමු පිට කවර හඳුනා තැනට" රෝලන්ඩ් අබේපාල මහතා මා දු කැටුව එක්තරා තරුණයකු ගේ නිවසට ගියේ ය. තරුණයා සිය පරිගණකයේ ෆොටෝෂොප් මාදුකාංගය ක්‍රියාත්මක කර නමා නිමවමින් සිටි මගේ කෙටිකතා පොතේ පිටකවරය අපට පෙන්වූවේ ය. අබේපාල මහතා එහි යම් යම් වෙනස්කම් කීපයක් කරන්නට උපදෙස් දුන් අතර තරුණයා අදාල වෙනස් කම් අප ඉදිරියේදීම කළේ ය. මා එදා ආපසු ආවේ ෆොටෝෂොප් පිළිබඳ ඇතිකරගත් මහත් ඇල්මක් ඇතිව ය.

අකුරක්වත් නොතිබුණා යුගයක් විය. "මල් යහනේ" අකුරු මම අතින් ඇඳගත් අතර බොහෝ අපහසුතා මැද බාරගත් කටයුත්ත නිම කළෙමි.

මේ අතරතුර දී රෝහණ අයුරු යෝජනාවක් කළේ ය.

"මං කැමතියි මන් දුවා උවදුර ගැන කවි පෙළක් ගායනා කරන්න.. ජනතාට පුළුවන්ද ඒක ලියල දෙන්න?"

ලංකාවේ සිටියදීම මම පරිගණකයට පෙම් බැඳගත්තෙකිමි. එහිසාම මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරියේ සේවය කරන අතරතුරදී එන්අයි ඩීඑම් ආයතනයෙන් පරිගණක තාක්ෂණය පිළිබඳ කෙටි පාඨමාලාවක්ද හැදෑරුවෙමි. ඒ කාලයේ පරිගණකයක් අතපත ගාන්නටවත් ඉඩක් ලැබෙන්නේ එහෙමත් කෙනෙකුට ය.

මම සතියකට පමණ පසු රෝහණාට මගේ කවි පෙළ ලබා දුන්නෙමි.

තුමුල කඳු සිරස පායන හිරු නුඹය උදල රන් කිරණ විසුලණ සඳ නුඹය දීදල මුතු සිහින විසි කෙරුවේ නුඹය සසළ සින නිසළ කර ගත යුතු නුඹය

මුල් කවිය එසේ වූ ඒ කවි පන්තියේ කවි 4 ක් වූ අතර එයින් තුනක් තෝරාගන්නා ලෙස මම ඔහුට කීවෙමි.

"එකක්වත් අහක දාන්න බෑ.. මම 4ම කියනවා" රෝහණා කීවේ ය.

"තුමුල කඳු සිරස නමින්" ආරම්භ වන මේ කවි පෙළට තනුවක් නිර්මාණය කළේ එදා සිට මෙල්බන්හේ නමක් දිනූ සංගීතඥයකු

ලංකාවෙන් පිටව එන විට ඒ කාලයේ හැටියට විශාල මුදලක් වියදම් කර තිබේ නමින් වූ පරිගණකයේ සිංහලෙන් ලියන අකුරු කට්ටලය මිලට ගෙන ආවෙමි. ඒ

මේ සමාජයේ බොහෝ කටයුතු වෙනුවෙන් පුරෝගාමී වූ බොහෝ අය අද පරම්පරාව නොදකිති. එසේත් නැත්නම් ඒ පුරෝගාමීන් අද අමතක කර දමා ඇත.

1997 දී ය. එදා සිට අද දක්වා මා සිංහලෙන් ලියන්නේ පරිගණකයේ ය. ඉතින් 1999 දී ෆොටෝෂොප් වැඩසටහනට පෙම්බැඳගැනීම අහම්බයක්ම වූයේ නැත. එයින් පසු මගේ දෙවන කෘතිය වූ "සිසිරයේ පිපුණ මල" කාව්‍ය සංග්‍රහයේ පිටකවරය මම ම නිර්මාණය කර ගතිමි. එය ඉතා ආධුනික නිර්මාණයක් බව අද මට පෙනෙයි. එය වෙනම කතාවකි. එතැන් සිට මම සෙරන්ඩිබ් නිවේ පුවත්පතේ සිංහල පිටු කරද්දී මගේ ෆොටෝෂොප් දැණුම මුවහත්

වන කැමරන් කොළඹගේ ය. එය මා ලියා පටිගත කළ පළමු ගීතය වූවා පමණක් නොව කැමරන් මෙල්බන් ගායකයකු වෙනුවෙන් නිර්මාණය කළ පළමු සංගීත නිර්මාණය ද විය. අනෙක් අතින් එය සියයට සියක්ම මෙල්බන්හේ නිපදවුණ පළමු ගීතය හෝ පළමු ගීත කීපයෙන් එකක් වූ බවද මට මතක ය. එදා රෝහණාගේ "විභගසර" ප්‍රසංගයේදී රෝහණා පළමු වතාවට ඒ ගීතය ගායනා කළේ ය. එකළ ඉතා ගැටවර වියේ සිටි කළුදු වීරසිංහ සොයුරා ඒ වේදිකාවේ දී වාදනයෙන්

සහ ගායනයෙන් රෝහණා සමගින් ඒ ගීතය රසවත් කළ හැටි මගේ මතකයෙන් කිසිදා බැහැර නොයයි.

මේ වැල්වටාරම් සහිත කන්දරය මගේ සිතට ආවේ පසුගිය අප්‍රේල් 28 වන දා ශාලාවේදී කැමරන් කොළඹගේ සංගීතඥයාගේ නිර්මාණ ඇතුළත් "දසමස ඔබ මා" ප්‍රසංගය නරඹමින් සිටිය දී ය. ඒ ප්‍රසංගයේදී මගේ "තුමුල කඳු සිරස" ගීතය ගායනා වන බව මම එතැනට යන තෙක්ම නොදැන සිටියෙමි. දශක දෙකක පමණ වන අතීතය කෙතරම් සොදුරුදැයි මම එදා ඒ

ඒ අය පිළිබඳ ආවර්ජනයක් කරන්නටද කැමරන්ගේ මේ වේදිකාව අපට පිහිට වෙයි.

මෙල්බන් ශ්‍රී ලාංකික ජේඩ්ගේ කලාවේ පුරෝගාමීන් වූ උපා උපදාස සහ බන්දු දිසානායක දෙදෙනා විසින් කැමරන් අගැයීම ඉතා විශිෂ්ට කටයුත්තක් විය. එසේම තවත් එවැනි පුරෝගාමියකු වන රංජිත් වික්‍රමසිංහ පිළිබඳ සඳහන් වීමද වැදගත් ය. අපට හමුවූ මෙපුර පුරෝගාමී ගීත රචිකාව සිල්වානා කොළඹගේ අතින් කීර්ති පැස්කුවල්ට ලියැවුණ "දසමස ඔබ මා" ගීතය මෙපුර ලියැවුණ පළමු ගීත අතර වෙයි. මෙපුර සංගීතය, ගායනය, මාධ්‍ය

ශාලාවේ වාඩි වී සිටිමින් සිටියෙමි.

දශක දෙකක් ඉක්මවන මෙල්බන් ජීවිතයේ බොහෝ රස පිරුණ තැන් ගැන නැවත ස්මරණය කරන්නට ඇවැසි තරම් සහයක් කැමරන් ගේ ප්‍රසංගයේදී ලද බව සටහන් කර තැබිය යුතුය. ඔහු එදා ඉදිරිපත් කළ ගී නිර්මාණ බොහෝ ගණනක උත්පත්තිය පිළිබඳ මතකයක් මට ඇත. රෝහණා කරුණාරත්න, නාලක වීරකෝන්, වාසනා

සහ වෙනත් සමාජ මෙහෙවර වලට පුරෝගාමී වූ පිරිස අද බොහෝ නිතඬව සිටියද ඔවුන් පිළිබඳව කොතැනකදී හෝ සිහිපත් කිරීම යුතුකම් දන්නා සමාජයක, කෙළෙහිගුණ දන්නා සමාජයක මෙහෙයක් විය යුතුය.

කැමරන්ගේ මෙහෙය අගය කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් වූ ඉන්ද්‍රජිත් මිරිහානගේ ඇතුළු පිරිසට අපේ කෘතචේදිත්වය ගිම්බෙයි. ඒ වෙනුවෙන් වෙහෙස වූ සිසිර දිසානායක,

කැමරන්

වීරකෝන්, ක්‍රිස්ටි අමරනාත්, සිල්වානා කොළඹගේ, රක්මන් විමලසූරිය, අයුත්තා කරුණාරත්න, නේමන්ත ඩයස්, දිනේෂ්වරා දර්ශණී, පුෂ්පා නිසේරා, තුසිත කුලසේකර, නන්දන ඇතුළත්මුදලි, සරිති දිසානායක, ෂෙහාරා රොබ්ට්ගේ ඒ වේදිකාව මත රස නොනසා කළ විශිෂ්ට ඉදිරිපත් කිරීම් පැසසුම් කටයුතු ය. කැමරන් කොළඹගේ නම් වන සංගීතවේදියා ගේ නිර්මාණ දිවියේ සුවිසල් පරාසය පිළිබිඹු කළ කැඩපතකි එය.

සහත් වීරසේකර ඇතුළු විශාල පිරිසටද අපි ආචාර කරමු. ඒ කැපවීම විශිෂ්ට ය.

කැමරන් කොළඹගේ, නාලක වීරකෝන්, තුසිත කුලසේකර, රෝගීත උඩවෙල එක්ව ඉදිරියට ගෙන ආ "තරංගා" සංගීත කණ්ඩායම ඒ යුගයේ කළ පුරෝගාමී මෙහෙය අමතක කළ නොහැකිය. ඒ යුගයේ ඔවුන් විදි දුක් ගැහැට අපි දැන සිටියෙමු.

සමාජ ප්‍රගමණය වෙනුවෙන් දායක වන්නන් එසේ කරන්නේ තමන්ගේ පුද්ගලික ජීවිතය පරදවට තබමින් ය. ඔවුන්ට අනිවේදිත දෑ බොහෝ ය. එහෙත් ඔවුන් සමාජයට දායාද කර දෙන පුරුෂාර්ථ අති මහත් ය. ඔවුන් සමාජය හමුවේ ඉතිරි කර යන දෑ අති මහත් ය. සමාජයක් ගොඩ නැගෙන්නේ සමාජයක් ඉදිරියට යන්න ඔවුන් ගොඩනගන ලද ඒ අතිනිවාරම් මත ය. ඒ කරුණ නැවත නැවත මෙහෙහි කිරීම අපේ වගකීමකි.

මේ සමාජයේ බොහෝ කටයුතු වෙනුවෙන් පුරෝගාමී වූ බොහෝ අය අද පරම්පරාව නොදකිති. එසේත් නැත්නම් ඒ පුරෝගාමීන් අද අමතක කර දමා ඇත. අමතක වී ඇත.

ජගත් ජේ එදිරිසිංහ

